

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 176/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... код ..., чији је пуномоћник Ксенија Булатовић адвокат из ..., против тужене Електродистрибуције Србије д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Зајечар, ради чинидбе, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда, на седници одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П 662/2025.

Образложење

Врховном суду достављен је означени предмет Основног суд у Зајечару, на основу члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку, са захтевом за одређивање другог стварно надлежног суда - Основног суда у Мајданпеку због постојања оправданих разлога.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Захтев за делегацију надлежности заснован је на околностима да је тужилац власник непокретности која се не налази на подручју Основног суда у Зајечару, а на којој се налазе два дотрајала дрвена стуба нисконапонске мреже чију замену тужилац захтева од туженог.

По оцени Врховног суда, разлози које наводи Основни суд у Зајечару – да би захтев за делегацију требало усвојити и одредити други стварно надлежни суд за поступање у овој правној ствари због места пребивалишта тужиоца (који је сам тужбу поднео управо том суду), као и због потребе за предузимањем тужбом предложених судских радњи на месту налажења непокретности (увиђај и вештачење, с тим да суд

процењује да ли је потребно да се свака од предложених радњи изведе и да ли је приликом евентуалног извођења које од њих присуство суда потребно) не оправдавају стављени захтев јер није очигледно да би се поступак лакше спровео пред Основним судом у Мајданпеку, нити су наведени други разлози који би то могли оправдати.

С обзиром на изложено, захтев за одређивање другог стварно надлежног суда није основан, због чега је одлучено као у изреци, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић